ДИМИТЪР АНАКИЕВ

МЕДИТАЦИИ ЗА БЪЛГАРИЯ

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора или на издателство gabriell-e-lit.

© Димитър Анакиев, автор, 2024
© Габриела Цанева, корица, 2024
© Издателство gabriell-e-lit, 2024
ISBN 978-619-7705-40-9 (печатно издание)
ISBN 978-619-7705-41-6 (pdf)
ISBN 978-619-7705-42-3 (ePub)

ДИМИТЪР АНАКИЕВ

МЕДИТАЦИИ ЗА БЪЛГАРИЯ

12 ренсаку (танка, хайку, танка проза, хайбун)

Издателство

gabriell-e-lit

София, 2024

ДУХЪТ НА ПРЕДЦИТЕ,
увод в Медитации за България

Ръкописът на сбирката „Медитации за България“ се пада на моя юбилей – 40 години писане на японски поетически форми.

Съдържа малко повече от сто стихотворения, от които приблизително половината са танка и половината са хайку, към които са добавени три поетическо полемични текста.

Трите основни теми, които доминират в тези мои японски медитации, са патриотизъм, вяра и човешки права. А това означава, че поетът поставя на преден план борбата за социални ценности, т.е. пред читателя е сбирка със социално ангажирана поезия.

Като се има предвид, че тематизирането на борбата е вплетено както в българската, така и в японската поезия, ще се радвам тази моя сбирка да бъде насърчение за тези поети, които искат да заемат активна позиция спрямо обществото и живота.

Това е и възможност да се отплатя на поколенията на моите предци (седем поколения, които познавам), които са били известни със своето родолюбие и своя борбен дух.

Ето защо тази колекция е украсена с герба и знамената на фамилията Фочери[1], защото тази колекция също продължава семейната традиция и духът на предците говори в нея – точно това смятат за основа на поезията и в Япония.

Голяма част от стихотворенията и текстовете от тази сбирка са публикувани преди това в литературното списание „Картини с думи и багри“.

Ренсаку „За вярата“ е публикувано и във в. „Литературно земеделско знаме“. И двете издания са редактирани от Габриела Цанева, която е и издател на тази и другите ми книги. Дължа й специална благодарност.

Димитър Анакиев
с. Грознатовци
09.06.2024

[1] *Предна корица: знамена на семейство Фочери, с. Грознатовци. Автор: Димитър Анакиев, изпълнител Lavsaer studio, консултант Стоян Антонов*

Задна корица: герб на семейство Фочери, с. Грознатовци. Автори: Димитър Анакиев и Красимир Методиев, изпълнител Lavsaer studio, консултант Стоян Антонов

МЕДИТАЦИИ ЗА БЪЛГАРИЯ, 24 танки

От моята веранда,
от моя хълм – светлините
на България –
гледам ги всяка вечер,
докато вали пролетен дъжд

Всеки знае
какъв проблем има
България
и никой не иска да го нарича
с истинското му име

Брат ми иска ли
да стане сърбин?
Не го виня –
пролетният дъжд
се превръща в кал

Съседите ми
в Грознатовци
не са хора,
а цъфнали нарциси –
в двора расте чемерика
Патриарх Пимен
освобождава за кратко

българската църква –
веднага се счупи сръбската
хегемония на Балканите

след Димитър Бочев

Осемдесет
години руско робство –
психически
и биографично
още не съм роб

На чардака
паякът улови
сутрешното слънце –
в деня на Съединението
България още е на сянка

Те говорят български,
но не са точно българи –
в сърцето им
или в джоба им расте
плевел, наречен Русия

От българския
бряг мисля за баща ми
и за дядо ми –
те виждали ли са
черноморските вълни?

Знаят ли
българите името
на своя враг
или все още
го наричат брат?

От Алтай
до Стара планина изглежда
Susa-no-o[2] се загуби.
Моите български сънародници
все още търсят огън в сърцата си

Тази ябълка
все още има ли здрава
сърцевина?
Гниенето, не знам на борш
ли мирише или на водка?

Родина ли е
или кола, караща с вдигната
ръчна спирачка?
На гроба на дядо ми има вестник
със снимка на Путин

Три поколения

---

[2] Митологичен общ прародител на старите българи и японци – „бог на огъня“.

изгубени души скитат
по света...
Сто години след Ньой
неспокойна е българската душа

Тази година
има много кърлежи.
Прочиствам
ФБ профила си
от руски пропагандисти

Ако Кафка
живееше в предградието
на Мухонасранск,
той щеше да види, че Йозеф К.
беше щастлив човек

Не „кирилица“,
а „българска азбука“ –
във ватиканските
документи от 10 век пише
„Abecedarium bulgaricum“.

Мухонасранск
заплашва целия свят –
моите котки
и кучета не губят
връзка с реалността

Птички пеят,
малки котенца правят
първите си стъпки,
а г-н Пеевски
става все по-дебел

Мухите оживяха,
жужат наоколо. Това ми
напомни
че все още живеем
в зоната на Мухонасранск

Котката се пече
и дреме на покрива,
а кучетата
са много гладни и лаят,
също като българската мафия

Една оса
се рее до стената
с часове –
сякаш замаяна
от хибридната война

Люляк, лютиче,
глухарче, незабравка,
чемерика!
А от другата страна:
Бойко, Делян и Румен

Не се трогвам
от приказките за избор
на нов духовен
пастир – моите пастири
ухаят, лаят и мяукат

КРАСТАВАТА ЖАБА,
три танки

Днес, зад
българското русофилство
стои страх –
надула се е краставата
жаба, че май ще се пръсне.

Краставата жаба
ни е майката – в столицата има
стотици паметници.
Култ и жреците на жабата
искат да управляват държавата

Казват, че
краставата жаба всъщност
е красавица,
но е трудно да се намери принц,
който да я целуне

ПОГРЕБЕНИЕ НА ЦАР ФЕРДИНАНД, три танки

Българският цар
се завърна в страната.
„Шуми Марица“
ехти във Врана –
зеленото е още по-зелено

Хората държат
цветя пред ковчега
на своя цар –
една българска роза
с нежни розови листенца

Хорово пеене
изпълва двореца –
единни ли са
мислите и сърцата
на българите?

29.05.2024

ЧЕМЕРИКА И ЛИСТНИТЕ ВЪШКИ, три танки

За Главчев
геноцидът в Сребреница
не съществува,
защото шефът иска така – той
много обича сръбската скара

Лъчезара Стоева
отказа да обслужва
нечии
чужди интереси в ООН –
чемериката е гордо растение

В двора ми
расте една чемерика.
Листните
въшки не й пречат
да цъфти

ЦАРСКИ ГРОБОВЕ,
шест танки

Комунизмът
отряза българското
царство –
между президент и цар
днес няма разлика

Мисълта,
че традицията на царството
е душата на България[3] –
някои я наричат „ретро утопия“,
други се надяват

Симеон Втори
Сакскобурготски
се издигна
до политическа фигура –
възстанови Врана и руското влияние

[3] Владан Лалович

Престолонаследникът
е скулптор и музикант –
хубаво момче,
но вече е кръстник
на руския престолонаследник

Комунизмът
отряза българското
царство –
но тези царски гробове
носят белега на вечността

Погребението
на цар Фердинанд
ми донесе
мир и надежда – снимките
от Врана носят стара слава

ЗА ВЯРАТА,
седем танки

Българите,
както всички останали,
с огън и меч
получиха вярата на любовта –
нещастният български хан

Онзи ден слушам
как някакъв поп заповядва
любов –
сякаш истинската любов
може да се заповяда

Гледам християнство:
ритуали и думи, празници
на светци –
много обичам
кучетата и котките си

Някакъв поп казва
„трябва да се страхувате
от Бог“ –
и сега не знам дали това е вяра
на страх или вяра на любов?
Задрасканата
биография на поета

премълчава
християнското насилие заради
едно написано стихотворение

Никой не излива
толкова много омраза,
както тези,
които ни учат да обичаме –
всеки, който опита, ще види

Всичко, казват те,
е написано само в една книга –
така че
поетите и писателите са създали
бог, те могат и да го отрекат

ПЛЕНЕНИЯТ БОГ

Политически
аспекти на християнството –
кой е
по-важен за нацията:
богословите или поетите?

Днес няма
поети с непреклонен дух
като Ботев –
само богословите
говорят за Бога

Бог е
пленен днес –
поетите
са пленени днес –
свещениците и богословите

РИТУАЛИТЕ

Някои се
смятат за християни,
без да са прочели
две думи от Библията –
„ритуално християнство“

Някои се
смятат за будисти,
без да са прочели
нито една сутра –
„ритуален будизъм“

Само един
поет може да бъде
християнин
или будист, без да познава
догмите, защото той общува с Бог

ТРИ ТАНКИ ОТ ПЪТЯ БРЕЗНИК - ПЕРНИК

Знеполе –
от една страна пустиня,
от другата
разорани ниви с щъркели
и червени макови цветя

Докато карам
коли, слънчевата
усмивка
на чичо Пепи
ме заслепява.

Предложих
безкофеиново кафе
на съсед
в провинцията – той отпи и каза
„Това кафе без кокаин ли е?“

КОЛЕДНИ НАДЕЖДИ,
три танки

Голям паяк
зимува в моята хижа –
мрежата,
която е изплел,
е пълна с надежда.

Шест малки
кученца посрещат Коледа
на моята веранда.
Те едва започват да лаят,
очите им блестят с надежда.

И аз съм
изпълнен с надежда
от този чист свят –
Поздравявам Коледа в цялата
велика българска култура.

ЕВАВГЕЛИЕТО ОТ КЪРКЪП, ренсаку три полемични поетични текста за Джеймс Къркъп

КУРОБЕ, хайбун

Известният британски поет Джеймс Къркъп (1918-2009), който е живял в Япония дълго време, пишейки както хайку, така и танка, е погребан в храма Джоджако в Киото.

Това е храмът на будистката секта Ничирен, която счита за своя основа „Лотосовата сутра“.

Къркъп е може би най-важният западен поет, член на кралската академия, приел хайку за собствен израз.

Той също беше публично обявен за хомосексуалист. След публикуването на стихотворението му „Любовта, която не се страхува да каже името си“ той е осъден във Великобритания и затова се мести в Япония, където сексуалната свобода има хилядолетна традиция.

Той беше известен и с това, че уважаваше класическата хайку форма от 5,7,5 срички на английски език. Имах късмета да познавам

Джеймс Къркъп. Имахме и общи приятели в света на поезията.

Веднага щом влязох в храма, един будистки монах ме запозна с талисмана на храма, котарак, чието име беше Куробе („Черни“). Куробе ме последва през целия път до гроба на Къркап. Стоейки до гроба на велик поет, написах хайку:

Бамбуковата горичка шепне –
между будистките надгробни паметници има котарак.

СЛЕПОТА, хайбун по повод Къркъп

Обсъждаме важна тема, която пряко засяга съдбата на един велик поет. Косвено, тя говори за съдбата на поетите в обществото като цяло. Затова тази тема е важна и за нас в България. Видяхме, че съдбата на споменатия поет е изключително нерадостна и дори тленните му останки следват същата съдба.

Трябва да се запитаме защо този поет е преживял линч и преследване и е живял целия си живот в изгнание. Отговорът е прост: защото в едно от своите стихотворения той изразява различно мнение за Христовото възкресение от това, което изразява християнската догма. Значи, той беше преследван заради различното си мнение и не само му беше отказана свободата на мнение, но и животът му беше застрашен.

Той трябваше да избяга на хиляди километри, за да спаси живота си и дори останките му не можеха да бъдат погребани на християнска земя – под управлението на друга църква. За да се случи това преследване, поетът е обявен за болен (некрофил). Цялата тази история ни разкрива тоталитарния характер на християнската идеология.

Започнахме тази голяма тема благодарение на разговора ми с Маргарит Жеков и съм му благодарен за това.

Не мога засега да приема, че той ме нарича „приятелю“, докато повтаря в коментарите си езика на омразата към един поет, който има различно мнение от него. По този начин той се присъединява към преследването на поета, въпреки че се нарича пацифист.

*

Тъй като съм лекар по професия, трябва да кажа, че съм изумен от лекотата, с която християнските попове диагностицират поети. И тъй като говорим за диагнози, трябва да кажа, че в медицината често тълкуваме подобно поведение като „разстройство на личността“. За разстройствата на личността (психопатия или социопатия) причините обикновено се търсят в негативните условия, в които се развива личността. При християнските попове обаче става дума за идеологическа слепота.

Можахме да видим колко опасна е идеологическата слепота в периода на нацизма и сталинизма. Идеологическата слепота може да превърне обикновения човек в побойник, който убива, коли и вади очи. Е, наскоро видяхме как пак заради религиозна „фатва“ при

опит за убийство беше извадено окото на друг велик поет, Салман Рушди.

Който е чел Хана Аренд, може да срещне израза „баналност на злото“ в нейното творчество. Тя описва нацистките престъпници като обикновени хора от средната класа, които се грижат за семействата си, косят тревата пред къщата, гушкат се с кучето и отиват на работа сутрин като всеки човек от средната класа с тази разлика, че работят в индустрията на смъртта. Тя го нарича „баналността на злото“, а аз бих казал, че тяхната морална тъпота е породена от идеологическа слепота.

В психиатрията има израз „verba nociva“, който аз бих превел като „вредни думи“. Психиатрията третира такива думи като инфекциозни агенти, които превземат ума, както бактериите или вирусите превземат тялото. Израз на болестта на такъв дух може да бъде идеологическата слепота. Идеологиите не са безобидни неща. Джеймс Къркъп явно счупи ореха на Сеито.

Счупете орех –
пазете се от безбройните думи
на Библията

Хирахата Сеито (1905 – 1997)

ПОЕТЪТ ПО-ГОЛЯМ ОТ РЕЛИГИЯТА,

танка проза/хайбун

За Джеймс Къркъп

Много рядко, почти никога, в поетичните си текстове се представям като лекар. Поезията не се нуждае от медицински авторитет. Обаче онзи ден в една дискусия бях принуден да го направя, защото широко се хвърляха медицински диагнози.

И във връзка със същата тема – работих като хуманитарен лекар повече от пет години по време на неотдавнашната бежанска криза. Първо с Medecins du Monde, а след това със собствената си медицинска компания Doctors for Asylees, която все още работи.

През годините на работа с бежанци научих два нови езика, пущу и фарси, за да мога да общувам с пациентите без посредничеството на английски и тези хора за години станаха моето ново семейство. Сред моите пациенти имах и редица хомосексуалисти, травестити и хора, търсещи смяна на пола. Тези хора бягат от цял свят, за да избегнат малтретиране, побои, осакатявания и електрически удари върху гениталиите и подобни интервенции от религиозно по-висши хора и защитници на

вярата. От европейските страни най-много хомосексуалисти избягаха от съседната ни православна страна.

И сега, обсъждайки в една поетическа група нерадостната съдба на един велик поет хомосексуалист, откривам, че сред нас има носители на тази религиозна ксенофобска мисъл.

Трябва да кажа, че това знание ме шокира. До вчера си мислех, че всеки поет е нещо по-голямо от религията. Но тъй като Джеймс Къркъп беше по-велик като поет от религията, реших да му отдам почит с танка, която написах в неговия стил.

Тайна вечеря
на дузина хомосексуалисти –
Къркъп
вече не знае чий
член е целунал

*

Първото нещо, което искам да кажа е, че християнското обвинение на поета в некрофилия е невярно.

Американският политик Джеймс Кенън написа преди почти 100 години, че сталинисткият метод се състои от три стъпки: интрига, етикет и гангстеризъм. Точно тези три стъпки виждаме в мерките, предприети от англиканската църква срещу Къркъп. Дори авторитетът на Кралската академия, на която е член, не можеше да го спаси, той трябваше да напусне завинаги люлката на либерализма, където свободата на словото е гарантирана. Това ни говори за тоталитарния характер на християнската идеология.

Защо обвинението в некрофилия е невярно? На този въпрос съм длъжен да отговоря и като лекар, защото терминът е психиатрична диагноза, която може би най-добре е описана от Фром: „Некрофилия е страстта да се превръща това, което е живо, в нещо безжизнено“ (Е. Фром).

В това стихотворение виждаме обратното: поетът, в образа на влюбен стотник, иска да съживи, да възкреси Христос с еротичната си любов.

Християнската църква, действаща като психиатър, обявява поета за болен (етикет!) и готви ликвидация (гангстеризъм!). Заради същото обвинение нацистите убиват през 1944 г. великия френски поет Макс Жакоб. Християните нямат ли нищо против да бъдат в компанията на нацисти и сталинисти?

Така че „некрофилия“ е просто подъл етикет, който служи да скрие истинския смисъл на тази гениална поема, смисъл, който опровергава християнската догматика (но не отрича Бог!).

Християнската догматика твърди, че Христос е човек, но изтрива цялата сексуалност от него. Поетът, напротив, твърди със силни поетични средства, че сексуалността на човека е част от неговата духовност. Заради това съвсем естествено твърдение християните са готови да убиват!

Въпреки че контекстът на това стихотворение е хомосексуален (разбираемо, защото поетът е хомосексуален), значението му е напълно универсално – то се отнася и за двата пола.

*

Джобовете ми
са празни, но сърцето ми
е пълно:

някъде в гората
пее кукувица

Написах горната танка вчера. Изразява идеята за духовност чрез хармония с природата. Но ако се задълбочим в този образ на естествена хармония, виждаме, че сексуалността присъства в нея. Нещо повече, образът е „неприличен“, защото песента на кукувицата не е нищо повече от покана за съвкупление – не към конкретен партньор, а към всеки индивид от този вид. Трудно е в природата – която Бог е създал, нали – да се намери образ без явен израз на сексуалност. Само християнската идея за Бог изключва сексуалността.

В същата природа, която Бог е създал, откриваме и еднополовата ориентация. Японските хомосексуалисти често използват примера на охлюв като един от естествените символи на тяхната сексуална ориентация.

Виждал съм много такива хайку, но имам няколко на Кой Нагата под ръка:

Охлюв
ебе половинката си
пронизвайки меката й плът.

Младо момче –
като пролетта

след шестдесет години.

Сгрях го
и загубих –
суровата слана

Пролетно врабче
вдига опашката си –
тъмнината отдолу.

Следователно, в Япония сексуалността се изразява свободно, цялата сексуалност, а сексуалността е естествена част от японската духовност.

Цензурата на сексуалността в Япония започва с пристигането на корабите на адмирал Пери в Япония. До пристигането на християнската църква в Япония е обичайно жените, особено неомъжените, да държат статуя на пенис на първазите на прозорците си, покъсно пенисите са заменени от статуи на котки. Християнската цензура в Япония се вижда най-добре в примера на Мацуо Башьо. Този велик поет става световен класик само с 10% от творчеството си. Останалите 90% са скрити от очите на варварите, докато разпространяват своята култура. Кой знае какво може да се случи с ръкописите и гроба му?

*

И като споменах гроба на Башьо, да допълня темата Къркъп.

Джеймс Къркъп, след 30 години живот в Япония, където избяга от разярена глутница християни, като 85-годишен, преди смъртта си, се премести в Андора. Идеята за преместването му е гробът му да бъде малко по-близо до близките му, останали приятели и почитатели на необикновеното му литературно творчество – написал е и издал 45 книги с поезия, проза и преводи. Не знам какво точно се е случило с тялото му след смъртта му – живял е още около 5 години в Андора.

Очевидно, той не е могъл да бъде погребан там, защото тялото му е върнато в Япония.

Къркъп не беше будист, но будистката секта Ничирен, една от най-големите в Япония, прие да го погребе в гробището си в Киото. Така се, онези, които ни учат да обичаме, отнасят към живите и мъртвите. Терминът „тесногръдие“, който използвах в танката подолу, е евфемизъм.

Джеймс Къркъп,
почива в будисткия гроб
на сектата

Ничирен в Киото поради християнско тесногръдие

Има ли нужда още нещо да се каже за християнската идеология и практика?

ДУМИТЕ ОТ ВЕРИГИ,
60 хайку

Активно мероприатие –
фекалките от магаре
водено от Кремъл

Кулата на танка
дойде и спря
да цъфналата вишна

Едва сега изхвърляме
руския боклук от страната.
Събирам ядки

Дълбокият кладенец
на Палестина – вода в кофа
само за огледалото

Жертва на сталинизма
пише: в планините
все още е слънчево

Изгониха манихеите –
първите паднали листа по
склоновете на Вртоп
Есенно слънце
в градинката в Враня –

източния въпрос

Паракултурният
феномен на русофилството.
Мухлясало сирене отгоре

Руската посланичка
у нас прилича на жаба –
от крастата тече жлъчка

Трактористи – терористи.
Есенна сеитба
на хибридни култури

Съединението.
Този разкъсан облак
може ли да се събере?

Стотици милиона
души празнуват Деня
на българската писменост

Обелвам и ям
великденско яйце.
Христос е само черупка

От Александър
до Александър[4] пролетта
закъснява в Босилеград

С уста като чорап
вождът на сръбският свят –
българинът му пречи

Български национален
празник – в Япония
фестивал на куклите[5]

Нов джип се втурва
по коридора на културата –
в Грознатовци[6] път няма

---

[4] Александър Първи Караджорджевич, Александър Вучич

[5] 3-ти март

[6] Трънско село, днес в Западните покрайнини, 1км зад границата. Войводата Симо Соколов, водач на Шопското устание е от Грознатовци

На старата граница[7]
гладно и игриво куче –
около него пустош

Есенно слънце –
банкомат в Сурдулица[8]
не знае български

Нивото на
реката се повишава –
износ на корупцията

Мнозинството
са неутрални и мълчаливи.
Снегът ни затрупва

Наричат ги
„русофили“, а по същество
„страх лозето пази“

Нация от лъвове
чийто премиер
е гълъб

Един голям бук
пада – демонстрации

---

[7] Старата българо-сръбска граница на планината Вртоп
[8] Граничен град в Сърбия, по линията на гр. Трън

в Москва

Мисля си как
Ботев би се изправил срещу
коалицията ГаZпром?

Непрекъснато
от ефира идват думи
тежки като вериги

Много тъжно е
да слушаш щурци
в поробена държава

Колко нормален
е този държавен преврат[9] е –
пия руски чай

Държавен преврат[10] –
тази борзоя никога не може
да се насити

В катакомбите рай[11] –
а горе, на слънце,
горещ пъкъл

---

[9] Сваляне на правителството Петков
[10] Ибид
[11] Катакомбите в Св. София

Селяните,
които обичат Путин,
обработват градината си

Някое момче
върви по булевард Стамболийски,
и някой старец

Селските мухи
изследват босите крака
на чужденец

Колко много
„четирихилядници“[12] –
заоблачи се

Майка учи
котето си да убива –
някакво насекомо

Кой е по-силен –
гларуси или руснаци?
ЖП гара Бургас

Тази сутрин
всяка вълна на Черно море

[12] Руски агенти на влияние срещу платени 4000 лв. на месец

шепне на руски

Скакалци, тръни
и вятърът, който шепне
„неутралитет“

Предателите
говорят за предатели.
Дъжд и слънце

Когато чуя
троловете изключвам БНР –
бръмченето на мухите

Коварна мравка
се качва на билборда,
но кой я вижда?

Из гроба изгрял
живот – босфорска баклава
с шам фъстък

Северна Македония,
този руски цвят
със сръбски аромат

Подкупени
птици – чуруликането им
патриотично

Каин и Авел
ще преговарят ли за мир
в Украйна?

Русия напуска
Европа – пролетта вече
нахлува на Балканите

Продължаваме промяната!
Един интересен коментар
в края на зимата

Прощавам на всички
путинисти – сняг покрива
украинската кръв

Отчайват ме хора
които оправдават война.
Кървав сняг вали

В механата няколко
слепи хора празнуват
братоубийствена война

Съдбовната любов
на дребните риби към акулата.
Български русофили

Корумпирани, неграмотни,
побойници, мошеници – те ме учат
на християнство

Пролетта идва.
Един мъртвец все още върви
по велика Русия

Пролетта идва.
Слънцето и снегът преговарят
за война и мир

Спонсорът на македонизма
отива в история
в Украйна

Украинската смелост
възражда Балканите –
орелът на Аспарух

Самотен,
спокойно гори руски танк
в Украйна

Труднопроходимо
възвишение от което ще слезе
Немезида[13] на Путин

В Оногурия нахлуват
Руснаците – степният пор загуби
местообитание
Камбанарията[14]

---

[13] Превод на името Говерла, най-високият планински връх в Украйна; Немезида в древногръцката митология е богинята на възмездие

[14] В трънското село Слишовци

за задграничните българи –
днес, руското посмешище

Ще слезе ли
от коня руският цар
преди събранието?

БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ

Димитър Анакиев (1960) е лекар, поет и режисьор. Пише хайку от 40 години. Автор е на повече от 30 стихосбирки с хайку и танка поезия и е редактор на пет хайку антологии, сред които българската хайку антология „Човек“, издадена на английски език в Америка през 2023 г. (Red Moon Press) и „Човек“ съредактор заедно с Габриела Цанева разширено българско издание 2024 г. (gabriell-e-lit). Основател е на Световната хайку асоциация и Българския хайку клуб (2000). Удостоен е, наред с други неща, с „Европейски медал на Франц Кафка“ (Прага, 1999 г.), наградата на музея за хайку литература (Токио, 2000 г.), наградата Merit Book (Американското хайку общество, 2003 г.), наградата Ginyu (Сайтама, 2011 г.). Участва във филмовата поредица на NHK „Хайку на фона на войната на Балканите“ (2000)

СЪДЪРЖАНИЕ

ДУХЪТ НА ПРЕДЦИТЕ, увод в Медитации за България 4
МЕДИТАЦИИ ЗА БЪЛГАРИЯ, 24 танки 6
КРАСТАВАТА ЖАБА, три танки 12
ПОГРЕБЕНИЕ НА ЦАР ФЕРДИНАНД, три танки ... 13
ЧЕМЕРИКА И ЛИСТНИТЕ ВЪШКИ, три танки 14
ЦАРСКИ ГРОБОВЕ, шест танки 15
ЗА ВЯРАТА, седем танки 17
ПЛЕНЕНИЯТ БОГ 19
РИТУАЛИТЕ 20
ТРИ ТАНКИ ОТ ПЪТЯ БРЕЗНИК - ПЕРНИК 21
КОЛЕДНИ НАДЕЖДИ, три танки 22
ЕВАВГЕЛИЕТО ОТ КЪРКЪП, ренсаку три полемични поетични текста за Джеймс Къркъп 23
КУРОБЕ, хайбун 23
СЛЕПОТА, хайбун по повод Къркъп 25
ПОЕТЪТ ПО-ГОЛЯМ ОТ РЕЛИГИЯТА, ... 28
танка проза/хайбун 28
ДУМИТЕ ОТ ВЕРИГИ, 60 хайку 36
БИОГРАФИЧНИ БЕЛЕЖКИ 47

КНИГИ НА ДИМИТЪР АНАКИЕВ ОТ ИЗДАТЕЛСТВО gabriell-e-lit

Тясна пътека през душата и света. Сбирка хайбуни, 2022 г., е-книга и печатно издание;

Спонтанно съзнание. 55 танки от Боулдър, Колорадо, 2022 г., е-книга и печатно издание;

Ренсаку с Хан Омуртаг. Хайку антология; съставител Димитър Анакиев, 2022 г., е-книга;

Парче от дъга. Антология на българската танка; съставител Димитър Анакиев, 2022, 2023 г., е-книга и печатно издание;

Кръстена вода. 78 хайку, 2023 г., е-книга и печатно издание;

Живея със седем котки. Ренсаку от 100 хайку; автори Димитър Анакиев и Габриела Цанева, 2023 г., е-книга;

Един малък възел. Ренсаку от 100 хайку; автори Димитър Анакиев и Икуйо Йошимура, 2023 г., триезична – български, японски и английски език, е-книга;

Човек. Антология на българското хайку; съставители Димитър Анакиев и Габриела Цанева, 2024 г., е-книга и печатно издание

Димитър Анакиев

МЕДИТАЦИИ ЗА БЪЛГАРИЯ

Българска, първо издание

Редактор Габриела Цанева

ИЗДАТЕЛСТВО
gabriell-e-lit
www.gabriell-e-lit.com

gabriell-e-lit@mail.bg
office@gabriell-e-lit.com

Формат 32/84/108
Обем 50 стр.

Платформа за е-книги
на издателство *gabriell-e-lit*

https://e-books.gabriell-e-lit.com